

با احمد ذوالفقاری که سال هاست لذت قدم زدن را فراموش کرده است

من و ۶ سرباز عراقی ...

عکس تزئینی است

این روزها فقط آرزوی قدم زدن داریم

اش با ویلچر عجین شده است. البته دیدار با او دلیل دیگری هم دارد، احمد ذوالفقاری همان جانبازی است که حدود ۲۵ سال پیش یعنی در روزهای پایانی دفاع مقدس با وجود قطع نخاع، تصمیم به راه اندازی مرکز توان بخشی جانبازان قطع نخاع در استان مازندران گرفت تا برای هم نوعان خود فضایی فراهم کند. جایی که هرگاه سختی ها و رنجش های زندگی یک جانباز در جامعه و محیط خانواده آن ها را آزد به این خانه پناه بیاورند و در کنار دوستان و همسرمان خود آرامش پنهان در هیاهوی آشکار روزهای جنگ را برای خود تداعی کنند. وارد خانه می شویم، فضایی صمیمی و سرشار از محبت و حس میهمان نوازی. احمد ذوالفقاری که حالا حدود ۴۸ سال دارد، با همسرش شهربانو و فرزندانش شوکت و هادی در این خانه زندگی می کنند. بعد از گپ و گفتی دوستانه

ساعت حدود ۱۲:۳۰ ظهر یک شنبه نوزدهم مردادماه است که وارد فرودگاه ساری می شویم. طبق قرار قبلی، خودمان را به میدان خزر می رسانیم. دقایقی بعد رنجبر، مسئول روابط عمومی مرکز توان بخشی جانبازان مازندران سر قرار حاضر می شود و سوار بر خودروی او به سمت منزل یکی از ساکنان این شهر حرکت می کنیم. مردی که یکی از یادگارهای دفاع مقدس است و انتخاب اول برای آغاز این فصل از سفر ما. رنجبر در طول مسیر درباره جانبازی که قرار است دقایقی بعد میهمان او و خانواده اش باشیم توضیحاتی می دهد؛ احمد ذوالفقاری سال ۶۱ به درجه رفیع جانبازی نایل آمد و به دلیل قطع نخاع، سال هاست زندگی